

GLASBA.

Oskar Dev: **Slovenske narodne pesmi s Koroškega** za moški zbor. V Ljubljani 1912. Založil L. Schwentner. Cena 2 K, s poštino 2 K 10 vin. — K številnim zbirkam slovenskih narodnih pesmi se je pridružila z ravnokar imenovano Devovo zopet ena. Pesmi so s Koroškega, večinoma iz Ziljske doline. V glasbenem oziru so jako lepe, mnoge prav izredno zanimive. Tudi harmonizacija je vrlo dobra, nikakor ne šablonska, pa tudi ne prisiljena; na vsak način bolj originalna in izrazita kot jih navadno srečavamo. Vsebina pesmi je različna; nahajamo vojaške, svatovske, ljubimske pesmi iz narave in tudi nekaj pesmi

resnobno-verskega značaja. Zbirko dela zanimivo tudi koroško narečje, ki je uporabljeno v besedilih. Med pesmimi ljubimskega značaja so nekatere sicer dokaj dostojne, druge zopet manj. Tako bi bile po mojem mnenju lahko brez škode izostale: št. 12., 18., 20. in morda še katera druga. — Dovoljujem si omeniti tudi nekaj malih nedostatkov v glasbenem oziru. Pri pesmi št. 4 je v zadnjem taktu na str. 8. tiskovna pomota v I. tenoru, kjer mora samoposebi umevno stati c mesto h. — V pesmi št. 13. je v 1. taktu 2. sistema na drugi dobi v II. tenoru brezdvomno prikladnejši *his* mesto *c*.
S. Premrl.

TO IN ONO.

Balkanska vojska.

Cel mesec se že vlečejo mirovna pogajanja v Londonu, in vedno manj je upanja na mir. Poleg odposlancev balkanskih držav zborujejo v Londonu tudi zastopniki velevladi, in ta sosesčina nikakor ne vpliva ugodno na tek pogajanj. Koliko razburjenja, stroškov in ogromne gospodarske škode bi bili diplomati prihranili Evropi, ako bi bili pustili balkanske narode, da si uredé svoje razmere sami! Modrost diplomatov je doživela eno blamažo za drugo in je zakrivila neštete polome, ter pehnila države v ogromne vojne stroške, kajti mobilizirane armade morajo s svojimi grožnjami popravljati neuspehe diplomatov.

VENIZELOS.

Dasi se Skader še drži in Hasan Riza bej celo napada Črnogorce, se mu je Turčija vendar že odpovedala. Tudi Janina, ki se še brani Grkov, ne bo več ostala sultanu. Z vso silo se pa upirajo turški zastopniki, da bi Bolgarija dobila Odrin. Odrin je bil prva turška prestolnica v Evropi, in odtod so Turki oblegali Carigrad, ki se jim je vdal šele po težkih bojih. Tu so pokopani slavni kalifi, tu se dvigajo najstarejše turške mošeje v Evropi. Turki pravijo, da če puste Odrin, je Carigrad brez brambe, in samo vprašanje časa je, kdaj tudi tega vzemo Bolgari. Odrin se drži z zadnjimi silami. Med pogoji premirja so dosegli Bolgari, da morejo oni preskrbovati svojo armado pred Čataldžo z živili in municijo, Odrinu pa se je ta ugodnost odrekla. Zato mora Odrin prej ali slej pasti vsled pomanjkanja. Morda bi turška vlada to še sama rada videla, ker se boji privoliti v odstop Odrina le iz strahu pred uporom v Carigradu. Mladoturki namreč iščejo vzroka, da bi strmoglavili Kiamilpašo in zopet prišli na krmilo. Zato se pa turška

vlada z vsemi silami brani in grozi, da hoče nadaljevati vojsko. Vsled tega je upanja na mir jako malo.

Jako komplicirano je postalo balkansko vprašanje vsled zahteve nekaterih velevladi, da bodi Albanija samostojna država. Seveda je ta zahteva naperjena proti Srbom, ki so Albanijo že smatrali za svojo pokrajino in storili vse, da si s silo podvržejo Albance, ki hočejo na vsak način ostati neodvisni. Koliko so upravičene pritožbe o srbskih grozodejstvih nad Albanci, se bo pač še pojasnilo. Istina je, da so skozi stoletja Turki proti Slovanom počenjali vse to, kar se zdaj Srbom očita, a vest Evrope se ni niti najmanj zgenila. Položaj Srbov v Draču je težaven. Težko se bodo tam držali, ker jih bodo Albanci čisto odrezali. Druga komplikacija je nastala vsled zahteve Rumunije, da tudi ona nekaj dobi v zahvalo zato, da ni pomagala Turkom in napadla Bolgarov za hrbtom. Kompenzacija Rumuniji je mogoča le na bolgarskih tleh v Dobrudži, posebno zahteva Rumunija trdnjavo Silistrijo.

Okoli teh vprašanj se sučejo pogajanja v Londonu. Ne da se pa tajiti, da je vznemirjenje mnogo globlje, nego bi se dalo razlagati samo z balkanskimi problemi. Istina je, da je Rusija na avstrijski meji mobilizirala ogromno vojno moč, Francija ima na nemški meji vse pripravljeno, Italija je oborožena do vratu. V milijarde gredó že stroški teh neprestanih vojnih priprav, ki se vrše vse pod geslom »ohraniti mir«. Zato pa vse željno pričakuje, da čimprej preneha ta nervozna negotovost, ki zahteva dannadan težke žrtve.

Tisočšeststoletnica po dekretu cesarja Konstantina Velikega, ki je dal svobodo krščanstvu v rimski državi, se bo letos slovesno praznovala. Konstantinske slavnosti se začno dne 30. marca v Rimu z izprevodom, ki pojde iz katakomb svete Domitile mimo Kalikstovih katakomb v cerkev sv. Sebastijana. Ta izprevod bo simbolično predstavljal vstajenje krščanstva iz proganjanstva v katakombah na svetlo luč svobode. Temu začetku bodo sledile skozi celo leto slovesne prireditve v spomin temu svetovno zgodovinskemu dogodku.